

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412201033
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4412201033.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobkyne: K. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. K., G. V. XX, zastúpená: JUDr. Mária Ančinová, ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, Ul. Podzámska 29, Nové Zámky, IČO: 34 060 570, proti žalovanej: W. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. K., G. V. XX, zastúpená: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., JUDr. Ing. Petra Štofková, advokátka, so sídlom Podzámska 32, Nové Zámky, IČO: 36 813 401, o zaplatenie 3.004,50 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 15. novembra 2019 č. k. 5C/31/2012-339, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti po priznanú sumu 1.383,- eur s 9 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 18. 01. 2012 do zaplatenia **p o t v r d z u j e** a vo zvyšku žalobu **z a m i e t a**.

V časti týkajúcej sa výroku o náhrade trov konania napadnutý rozsudok **m e n í** tak, že žalovanej priznáva voči žalobkyni náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 8 %.

Žalobkyni voči žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nové Zámky) v poradí druhým rozsudkom vo veci samej (prvý rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 13.06.2017 č. k. 5C/31/2012-222, ktorým bolo žalobe žalobkyne vyhovené po sumu 2.921,82 eura s príslušenstvom, bol na základe podaného odvolania žalovanej zrušený a vec vrátená tomuto súdu na ďalšie konania, a to uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 05.12.2018 č. k. 5Co/332/2017-257), pri právnom posúdení podľa § 100 ods. 1, § 101, § 137 ods. 1, § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 3 nar. Vlády SR č. 87/1995 Z. z., a § 145 ods. 2 OSP zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 1.768,15 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne, a to zo sumy 1.768,15 eura od 18.01.2012 do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

2. Súd konanie v časti zaplatenia sumy 173,90 eura s poukazom na ust. § 145 ods. 2 CSP zastavil, pretože v tejto časti žalobkyňa svoj nárok zobrala späť a konanie žiadala zastaviť.

3. Vo zvyšnej časti súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu v rozsahu 17,70 % priznal žalobkyni majúcej v tomto rozsahu úspech v spore.

5. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, súd prvej inštancie v súlade so zrušujúcim uznesením Krajského súdu v Nitre ustálil výšku predmetu konania, za ktorú po správoplatnení sumy 82,68 eura s

príslušenstvom, považoval sumu 2.921,82 eura ročne spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.921,82 eura od 18.01.2012 do zaplatenia, ako aj nárok na zaplatenie náhrady trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

6. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobkyňa a žalovaná boli ku dňu podania žaloby podielovými spoluvlastníkmi bytu č. XX na ul. G. V. v O. K., a to každá v 1 - ici. Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná a takisto vyplýva aj z LV č. XXXX pre kat. úz. O. K.. V rozhodnom období, t. j. v období od 13.02.2008 do konca roku 2011, na ktoré obdobie si žalobkyňa podanou žalobou uplatňuje časť nákladov spojených s prevádzkou bytu, žalobkyňa a aj žalovaná boli podielovými spoluvlastníkmi predmetného bytu každá v 1-ici. V spore nebolo preukázané, že by žalobkyňa v období rokov 2008 až 2011 mala zo spoločného bytu nejaký výnos. Svedkyňa B., vychádzajúc z pripojeného spisu Okresnej prokuratúry v Nových Zámkoch, v roku 2007 predmetný byt niekoľko mesiacov užívala.

7. V konaní nebola preukázaná existencia dohody medzi stranami sporu, čo i len v ústnej forme v tom smere, že byt bude užívať žalobkyňa a bude platiť všetky úhrady spojené s bytom. Žalovaná pre zlé súrodenecké vzťahy so sestrou (žalobkyňou) za predmetný byt neplatila žiadne platby a ani ho v inkriminovanom období neužívala. Súd mal na druhej strane za preukázané, že v uvedenom období žalobkyňa byt užívala sporadicky, t. j. dva až tri mesiace v roku. Tá skutočnosť, že žalovaná predmetný byt neužívala, nemôže byť na ťarchu jej povinnosti prispievať na náklady, spojené s platbami za predmetný byt. Žalovaná vzhľadom na výšku spoluvlastníckeho podielu k predmetnému bytu, ktorý je 1-ica, by sa mala potom aj v 1-ici podieľať na krytí nákladov spojených s údržbou a užívaním bytu. Takto zaujatý právny záver nespochybnil ani odvolací súd, ako súd druhej inštancie. V rámci zrušujúceho uznesenia odvolací súd uviedol, že za uznanie dlhu nemožno považovať písomné podanie žalovanej zo dňa 06.12.2011, a to s poukazom na ust. § 588 Občianskeho zákonníka.

8. V tejto súvislosti súd prvej inštancie akceptoval námietku premlčania vznesenú žalovanou, pričom za premlčané považoval všetky nároky žalobkyne vzniknuté pred 18.01.2009. Súd tu akceptoval trojročnú premlčaciu dobu. Nárok na náhradu platieb za nájom za rok 2008, považoval súd za premlčaný. Z nájomného zaplateného žalobkyňou za roky 2009 až 2011 spolu v sume 3.024,48 , by potom žalovaná mala zaplatiť žalobkyňi 1-icu, t. j. 1.512,24 eura.

9. Vzhľadom na žalobkyňou v spore preukázanú výšku platieb za inkriminované obdobie a vzhľadom na výšku spoluvlastníckeho podielu žalovanej k predmetnému bytu, je žalovaná povinná zaplatiť žalobkyňi 1-icu týchto nákladov, a to za nájom vo výške 1.512,24 eura, na plyn vo výške 68,22 eura, za elektrickú energiu vo výške 129,25 eura, na inkaso 39,44 eura, na platby Mestu O. K. vo výške 19,- eur, t. j. spolu sumu vo výške 1.768,15 eura. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie žalobkyňou uplatnený nárok považoval za dôvodný po sumu 1.768,15 eura a nad túto sumu nárok uplatnený žalobkyňou ako nedôvodný zamietol.

10. Pokiaľ ide o priznanú výšku a dobu účinnosti priznaného ročného úroku z omeškania žalobkyňi tak táto ho vyčíslila správne, čoho dôkazom je aj tá skutočnosť, že žalovaná strana výšku úroku z omeškania a ani jeho požadovanú účinnosť v spore nenamietala.

11. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná, navrhujúc odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 5C/31/2012-339 zo dňa 15.11.2019 v napadnutej časti zmeniť tak, že súd žalobu zamietne. Zároveň žiadala priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Poukázala na odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, pretože súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok tým pádom vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Žalovaná od počiatku sporu tvrdí, že sa so žalobkyňou dohodli na tom, že žalobkyňa bude byt užívať a zároveň znášať aj výdaje spojené s bytom. Z tohto dôvodu žalovaná nemala ani kľúče od bytu v rozhodnom období, ktorého sa týka podaná žaloba. Preto žalobkyňa žiadne náhrady za užívanie bytu od žalovanej spočiatku nežiadala, pričom konflikt nastal až v momente, keď žalovaná požadovala vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k tomuto bytu a tým vznikol aj tento spor. Preto je žalovaná toho názoru, že pokiaľ by aj bola povinná časť nákladov žalobkyňi refundovať, môže sa jednať iba o nevyhnutné náklady na udržanie bytu, nie náklady na energie, ktoré spotrebovala žalobkyňa, keď daný byt užívala. V opačnom prípade by došlo k nedôvodnému obohateniu na strane žalobkyne.

13. Súd sa vôbec nevysporiadal s tou skutočnosťou, že žalobkyňa v uvedenom byte určitú domu riadne bývala, pričom úžitkom z bytu nie je len jeho prenajímanie tretej osobe, ale aj samotné užívanie bytu žalobkyňou, ktorá užívala celý byt, a nie iba jeho 1-icu. Bližšiu špecifikáciu tohto obdobia žalobkyňa v konaní nepreukazovala, pričom ide o podstatnú skutočnosť, bez ustálenia ktorej nie je možné nároku žalobkyne vyhovieť. Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobkyňu.

14. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že tieto platby boli platené preddávkovane s výpočtom na jednu osobu. Teda polovicu sumy tvorili zálohy, ktoré museli byť každoročne vyúčtované. Žalobkyňa takéto vyúčtovanie do konania nepredložila, hoci žalovaná to opakovane v spore namietala. Žalobkyňa v súvislosti napr. so spotrebou elektrickej energie nepredložila taký dôkaz, ktorý by preukazoval aké hodnoty sú bežné pri udržiavaní bytu. Žalobkyňa potom neunesla dôkazné bremeno, keď nepreukázala riadne akú časť ňou vynaložených výdavkov bola použitá len na nevyhnutné udržanie bytu.

15. Súd nesprávne vec právne posúdil, keď žalobkyni priznal neberúc do úvahy tú skutočnosť, že táto v predmetnom byte bývala, čím de facto svojím rozhodnutím založil bezdôvodné obohatenie na strane žalobkyne. V danej prejednávanej veci nie je možné neunesenie dôkazného bremena spojiť s poukazom na všeobecný názor bez toho, aby boli riadne produkované dôkazy na preukázanie nároku ako takého. Žalobkyňa bola v konaní pasívna, dôkazy predkladala na poslednú chvíľu, nedodržiujúc lehoty určené súdom. Napriek tomu súd na všetky ňou predložené dôkazy prihliadol a vlastným odhadom doplnil časť nároku, ktorá riadne preukázaná nebola a takýto rozsudok potom nenapĺňa legitímne očakávanie strany sporu, že spor bude spravodlivo rozhodnutý.

16. Právna zástupkyňa žalobkyne JUDr. Mária Ančinová (advokátka) v písomnej reakcii, ohľadne podania písomného vyjadrenia k podanému odvolaniu žalovanej uviedla, že žiadne písomné vyjadrenie k odvolaniu nebude podávať, pretože žalobkyňa sa po doručení odvolania žalovanej vyjadrila v tom smere, že už nechce ďalšie súdne konanie a súhlasí s vyplatením súdom uznanej sumy.

17. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd podané odvolanie žalovanej zo dňa 20.12.2019 smerujúce voči rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 15.11.2019 č. k. 5C/31/2012-339 nad priznanú sumu 1.383,- eur s príslušenstvom, vyhodnotil ako čiastočne dôvodné s rozhodnutím o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Na margo priznanej sumy 1.383,- eur spolu s príslušenstvom, odvolací súd poznamenáva, že v tejto časti odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil, pretože prvoinštančný súd vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu a aj správneho právneho posúdenia.

18. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Odvolací súd v rámci odvolacieho konania, viazaný svojou zákonnou povinnosťou skúmať, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutou niektorou z väd procesného charakteru v zmysle § 389 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že pokiaľ ide o prvoinštančný rozsudok, v jeho napadnutej

vyhovujúcej časti výroku po sumu 1.383,- eur s príslušenstvom, tak tento je potrebné v tejto časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správny. Nad túto sumu odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že podanú žalobu vo zvyšku zamietol.

20. Odvolací súd poznamenáva, že nemá výhrady k rozsahu zisteného skutkového stavu, tak ako zo zistil a zároveň aj doplnil súd prvej inštancie, ktorý bol zároveň viazaný aj záväzným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) tak, ako bol obsiahnutý v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Nitre zo dňa 05.12.2018 sp. zn. 5Co/322/2017-257.

21. Čiastočné výhrady má však odvolací súd vo vzťahu k právnemu posúdeniu prejednávanej veci zo strany prvoinštančného súdu, ktoré výhrady v konečnom dôsledku spôsobili zmenu rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP v jeho napadnutých výrokoch, tak ako bola zapracovaná do výrokovej časti tohto rozsudku.

22. Súd prvej inštancie v súvislosti so sumarizáciou celkových nákladov žalobkyne na chod a prevádzku predmetného bytu za inkriminované obdobie v celkovej výške 1.768,15 eura, v ktorej výške spolu s priznaným príslušenstvom aj podanej žalobe vyhovel s tým, že túto sumu, t. j. 1.768,15 eura spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 18.01.2012 do zaplatenia zaviazal zaplatiť žalovanú žalobkyňu do troch dní od právoplatnosti rozsudku sa dopustil pochybenia pri konečnom výpočte istiny priznanej žalobkyňu. Podľa názoru odvolacieho súdu táto suma po sčítaní bola vo výške 1.746,88 eura, a nie vo výške 1.768,15 eura, pretože v zmysle odstavca 23. odôvodnenia napadnutého rozsudku, celkové náklady za spotrebu elektrickej energie za obdobie rokov 2009 až 2011 predstavovali spolu sumu 215,96, čo po prepočte 1-ice z týchto nákladov na žalovanú predstavuje 107,98 eura, a nie sumu 129,25 eura, ako nesprávne v odseku 47. odôvodnenia skonštatoval súd prvej inštancie. Následne celkovo vynaložená suma, týkajúca sa náhrady za predmetný byt predstavuje 1.745,88 eura, ako výsledný súčet čiastkových súm 1.512,24 eura + 68,22 eura + 107,98 eura + 39,44 eura + 19,- eur, a nie sumu 1.768,15 eura ako nesprávne vypočítal súd prvej inštancie.

23. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie výšku inak nesprávne priznanej sumy istiny v prospech žalovanej moderoval na konečnú výšku sumy priznanej istiny 1.383,- eur, pretože považoval za opodstatnené námietky žalovanej prezentované v jej odvolaní v tom smere, že súd pri výpočte výšky tejto náhrady nezohľadnil dobu, počas ktorej žalobkyňa predmetný byt užívala, nie iba ako podielová spoluvlastníčka v rozsahu 1-ice, ale že tento byt užívala sama v celosti, t. j. aj v rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalovanej v 1-ici. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti obsah odseku 36. odôvodnenia napadnutého rozsudku, z ktorého vyplýva, že počas rozhodného obdobia predmetný byt žalobkyňa užívala v rozsahu dva až tri mesiace do roka. Vzhľadom na túto konštatáciu odvolací súd ustálil, že z rozhodnej doby cca 36 mesiacov žalovaná výlučne užívala predmetný byt v trvaní doby 9 mesiacov spolu, čo pri porovnaní sumy celkových nákladov vo výške 1.746,88 eura a daní do vzájomného pomeru s dobou užívania bytu žalobkyňou v trvaní 9 mesiacov v percentuálnom vyjadrení predstavuje 20,83 % zo sumy celkových nákladov 1.746,88 eura. V prepočte na eurá po zaokrúhlení 20,83 % zo sumy 1.746,88 eura predstavuje sumu 364,- eur, pričom pri vzájomnom odpočítaní týchto súm (1.746,88 eura - 364,- eur) dostaneme po zaokrúhlení výslednú sumu 1.383,- eur, t. j. sumu po ktorú odvolací súd napadnutý prvoinštančný rozsudok spolu s príslušenstvom ako vecne správny potvrdil.

24. Nad túto sumu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s poukazom na uvedené dôvody podľa § 388 CSP zmenil tak, že podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

25. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že ich náhradu v rozsahu 8 % priznal žalovanej voči žalobkyňu. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia sumy 3.004,50 eura, čo predstavovalo 100 %. Úspech v tomto spore mala žalobkyňa v rozsahu 46 %, pretože jej bola priznaná suma 1.383,- eur s príslušenstvom. Žalovaná v tomto spore mala úspech v rozsahu 54 %, pretože žaloba žalobkyne bola zamietnutá nad 1.383,- eur po sumu žalovaných 3.004,50 eura. Celkový úspech žalovanej v tomto spore predstavuje potom 8 % ako rozdiel medzi pomerom úspechu a neúspechu strán v tomto spore (54 % - 46 % = 8 %). O výške priznaného nároku na náhradu trov konania rozhodne súdny úradník na súde prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnom skončení konania vo veci samej.

26. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1,2 a § 255 ods. 1 CSP tak, že ich náhradu úspešnej žalobkyni v odvolacom konaní voči žalovanej nepriznal, pretože jej žiadne odvolacie trovy nevznikli.

27. Toto rozhodnutie prijal odvolací senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).